

vilde komme i nogen Modsigelse med, hvad der tidligere er fremkommet fra dette Things Side, men fordi det ogsaa vilde være i Modstrid med, hvad der fra det andet Things Flertals Side har været anset for at være rigtigt. Det forekommer mig, at der maatte stærke Grunde til for nu at forlade Lovforslaget, og jeg maa tilstaa, at de Grunde, der ere fremkomne, forekomme mig ikke med Rette kunne fortjene denne Betegnelse. Der er indvendt derimod, at det var principielt urigtigt at forbyde en Dyrkning af en enkelt Plante her i Landet. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan erkende Rigtigheden deraf. Foruden hvad jeg tidligere har bemærket derom, skal jeg dog minde om, at vi med Hensyn til en anden Plante af langt større økonomisk Betydning jo dog er gaaet til væsentligt at indskrænke Dyrkningsfriheden. Her sigter jeg til Sukkerroen. Man har ganske vist ikke søgt at ramme den direkte ved enten at beskatte Arealet, hvorpaa den dyrkes, eller det producerede Kvantum af Sukkerroen, men man har ramt den indirekte ved at beskatte Hovedproduktet, der er fremkommet ved dens Bearbejdning, og dersom man havde foretrukket at ramme den indenlandske Tobaksdyrkning gennem en Skat paa den færdige tørre Tobak, ser jeg ikke rettere, end at det i Virkeligheden kom meget nær den Beskatning, man har paalagt Sukkerroedyrkerne. Et andet Argument, som er fremført mod Vedtagelsen af Loven, er jo det, at man maatte ønske at fremme istedetfor at hæmme Dyrkningen af Handelsplanter, som jo selvfølgelig nærmest hører hjemme i det mindre Jordbrug. Jeg er fuldstændig enig med de Herrer, der have talt derom, i, at det vilde være i høi Grad ønskeligt, om en mere intensiv Kultur kunde bringes til stede, særlig i de mindre Jordbrug, og at Dyrkningen af Handelsplanter i saa Henseende jo i flere Retninger anbefaler sig i høi Grad, ikke blot ved det i og for sig store Bruttoudbytte i Forhold til Arealets Størrelse, men ogsaa derved, at den kræver en langt større Arbeidskraft og altsaa ogsaa giver en langt større Arbejdsfortjeneste end de Kulturplanter, der dyrkes i det Store og paa den almindelige Maade; men jeg ser i Virkeligheden ikke, at Dyrkningen af denne Handelsplante, Tobakken, fortjener at komme i Betragtning her, naar det er givet, at Kulturen her kun finder Sted for Tiden i Kraft af en overvætted høi Beskyttelse paa Dyrkningen. Naar man sammenholder en gros Pris, der gives, for den indenlands avlede Tobak, med Tolden paa raafremmed Tobak, som endda er bedre end den indenlandske,

forekommer det mig, at det er saa klart som Noget, at denne Kultur kun bestaar her i Landet i Kraft af den høie Beskyttelse, der har fundet Sted. Det, hvorpaa det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt) har begrundet sin Afstemning mod Loven, forekommer mig kort at kunne udtrykkes saaledes, at han ikke anerkjender den indenlandske Tobak for at være Tobak af Andet end Navn. Det forekommer mig egentlig var Hovedpunktet deri Jeg har ikke noget personligt Kjendskab til den indenlandske Tobak, det vil sige til dens Smag, Lugt o. s. v., altsaa de Egenskaber, der komme i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om dens Anvendelsesmaade som Nydelighedsmiddel. Jeg har ikke noget personligt Kjendskab til den, men jeg er meget tilbøielig til at tro, at den i Virkeligheden ikke staar meget over disse Surrogater, som det ærede Medlem omtalte, og som dog vistnok ikke sjelden anvendes til Indblanding i Forbrugstobakken. Men det forekommer mig, at, selv om det ærede Medlem skulde have Ret fuldt ud i den Betragtning, han fremsatte, kan man dog ikke egentlig derpaa støtte den Formening, at en forhøiet Beskyttelse af 10 Dre pr. Pund ikke skulde forøge Produktionen af denne Tobak. Dersom den indenlandske Tobak hidtil kun har havt at kæmpe i Konkurrence med Roebelade og Raablade og ikke med fremmed Tobak, fordi den i Kvalitet paa ingen Maade kan lignedes med den — det var jo det ærede Medlems Betragtning — forekommer det mig dog i hvert Tilfælde, at en yderligere Præmie sandsynligvis maa forøge Dyrkningen deraf. Det kan dog ikke antages, at disse Bar Hundrede Tusinde Pund, der nu produceres, er det største Kvantum, som kan indblandes i bedre Tobak og saaledes komme til Anvendelse, og selv om denne Tobak i Kvalitet i Virkeligheden ikke er bedre end Surrogaterne, er det dog givet, at den paa eet Punkt har et Fortrin fremfor Surrogaterne, og det er derved, at Indblandingen ikke kan kaldes en ligefrem Forfalskning, og at Indblandingen vanskeligere kan fjendes, end hvor det er andre Blade end Tobak. Saa vi, som jeg haaber og det om ikke altfor lang Tid, Bestemmelser, som sikkre Forbrugere eller ialtsald sigte til at sikkre Forbrugere mod Forfalskninger af Næringsmidler og Forbrugs-gjenstande, ligger det dog ikke fjernt, at man ogsaa vil kunne ramme den Slags Forfalskninger, som det dog aabenbart er, naar man under Navn af Tobak sælger Roebelade. Det forekommer mig, at det i hvert Tilfælde er sandsynligt, at Forhøielsen af Tolden paa